

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

uari, neq; auxilia promissa voluit expectare, exiens
 spontè in apertos campos: vt, si opus esset, expandenda
 aciei locus foret. Firmavit tamen vt potuit in agris ca-
 stra, positis in circuitū carris & euecturis, nè protinùs
 hostes incurrerēt. Id enim reputabat, si in cœnobio, quod
 tenuit, se passus fuisset obsideri, quis obsidionem laxaret?
 quis tantam vim propulsaret, cùm eruptioni non satùs
 idoneus videretur? Igitur castra sua in campo metatus,
 expectabat hostem: nam fugere, procul ex animo fuit.
 Venère hostes, & manu collata, statim, quod necesse fu-
 it, minores Friderici vires inclinauère: Captus ipse,
 Coloniam perducitur: Ibiq; aliquandiu pro capto in li-
 bera custodia fuit: post tempora se suo ære ex captiuita-
 te laxauit, manente desupèr actione in ciuitatem Mo-
 nasteriensem. Nec tamen cesère debinc ciues voluntati
 captiuli, sed pertinaciter bellum continuârunt: Neuter
 verò contendit ad episcopatum peruenit. Iohan-
 nes enim Bauariæ dux, cùm in Italia literis inuigilaret,
 suggerentibus nonnullis, qui rem gubernarent, eandem
 apud sedem apostolicam vacantem ecclesiam impetra-
 uit: venitq; cum apostolicis literis, & nonnullis tracta-
 tibus habitis, in ecclesiam suscipitur, donèc indè in Mag-
 deburgam postulatus transfertur, vbi religiosè viuens
 finiuit.

CAPVT XXXVII.

Suscipit deindè bellum *Wilhelmus* dux Brunswic-
 scensis, aduersùs *Bernhardum* Friderici ducis Lu-
 neburgensis filium, gubernantem pro patre: qui etiam
 tum erat administrator *Hildesemensis* ecclesiæ: cui
 in eodem bello accessit *Iohannes Verdensis* episcopus.
 Suberat causa, quòd oppidani *Luneburgenses* ære alie-
 no grauati, detraxère prælatis in solutione salinarum,
 vndè

vnde luereut as alienum. Diu causa in Romana curia
 ventilatur: Super auere prelati, qui literis apostolicis per
 brachium seculare exequendis requisierunt Willhel-
 mum ducem: vt rebus, corporibusq; teneret Lunebur-
 genses mandatis apostolicis contumaces. Prior Willhel-
 mus dux copijs vndiq; cōtractis, duxit in dioecsim Ver-
 densem, prefatus instructum se venire episcopum, quo-
 modò pareat mandatis apostolicis. Sed Bernhardus dux
 memoratus cum Iohanne episcopo retulere arma in ter-
 ram Brunswicensem, inter Leinam & montana De-
 stria, pradam multam, ferro flammisq; exciderunt Ro-
 dewold, Alten, Betterlow, Nouam ciuitatem iuxta Ho-
 nouer. Intercepta deindè res ad concordiam peruenit.
 Hoc tempore cum Adolphus dux Slesuici, comes Holsa-
 tia, rebus Holsatia iam mortuo fratre solus praeset, re-
 cordatus veteris querimonia Phrisiorum suorū in Thiet-
 marsos, quod eam prouinciam crebrius incurassent,
 quod iniquam legem, cuius supra meminimus, constitu-
 erint: ex Thietmarsis vnum duobus Phrisijs compen-
 sauerint, exacta pecunia ab illis plurima: ita vt dux,
 explicita de super calculatione, repererit suis detracta
 per eam gentem ducenta triginta millia marcharum,
 quae ab Thietmarsis reposebat. Sed cum illi quoq; suum
 ingrauaent calculum, intercepta res est, & de eo de-
 ducta, vt ad arbitros controuersia perueniret: compro-
 missumq; est in propositum ecclesie Hamburgensis iudi-
 cem Thietmarsorum ordinarium, & in consulares du-
 arum vrbiū Lubica & Hamburgi, adiecta poena non
 parenti, decem millia aureorum. Cum autem praefini-
 tum nullum esset laudo tempus, stabat ea res in manibus
 arbitratorum sine fine. Sed princeps ille bonus, cum perue-
 nisset viuendo ad annum Christi quinquagesimummo-

num post mille quadringentos, finem fecit viuendi, nullo herede legitimo sui corporis relicto, peruenitq; res in contentionem de iure succedendi inter regem Dania Christiernum, germana sorore Adolphi natum, & Ottonem de Scowenborg comitem: qui longiori quidem gradu distabat, sed tamen ex masculino latere in feudo credebatur preferendus. Sed tum proceres Holsatorum sui fecere arbitrij, quem vellent dominum: elegeruntq; regem Dania, vt fieret comes Holsatia, data ingenti pecunia Ottoni, qui iuri suo renunciaret, praesertim assentiente feudi domino episcopo Lubicensi: qui comitatum illum Imperiali dono solet concedere, vt verus & directus feudi dominus. Peruenit ergo comitatus ad regem: Ducatus autem tum coronae consolidatur: quod diu à regibus per multos labores erat questum. Sed filij regis eundem ducatum, patre moriente, denud à corona separatim, inter se, vt Holsatiam, per partes diuiserunt, quod suo tempore commemorabimus.

SAXONIAE
LIBER DVODE-
CIMVS.

CAPVT PRIMVM.

Annus currebat post mille quadringentos sexagesimus, cum Pius summus Pontifex animo dolens amissum Orientis Imperium, audiensque continuò Christiani nominis ferocissimum hostem Turcum in Christianas prouincias

cias